

Ἐν Ἀγίῳ Νικηταίῳ τῇ 18. Νοεμβρίου 1968

Κύριε. Αγαθότερε. καλὴν καὶ χαίρει.

Διὰ τὴν συμπόσιον εἶδος ἐλάγαμε. Διὰ τὸ
νεπί ἡμῶν, δέμα βέβαια πράγματα καὶ
μίσον. ~~Ἐὰν~~ ^{ἰν' ὅσον} οὐ χροιάζεται, ἀποβῶ τὸ
τὸν ἀποσώδον σου χροῖον καυτάρο.
ναὶ οὐ τὸ γέρον μόνον ναὶ με ὅλην
τὴν ἐπιστολήν με τὸν λαχρόρονον
καταχρόνον οὐκ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς
καὶ τὴν ἐρχομένην ναὶ γέρον χροῖον
ἔγω. καὶ καυτάρο εἰν εἶχα
χροῖατα ἴδωκα ναὶ οὐ ἀπὸ τῆς
αὐτῆς δὲν ἔχω καὶ διὰ τὸν το. οὐ
πράγω ναὶ με ὅλην τὴν ἐπιστολήν
σου χροῖον ἔγω. ναὶ τὸ γέρον

Σωάννης Ἀγγελουίδης. οἶκός σου